

بنام خداوند جاز و خرد

سالروز درگذشت مصدق بزرگ

می دانند که چون گاندی برای دموکراسی گام بر می داشت، وقتیکه ناله های ضد استبداد به فریاد تبدیل می شود، نام مصدق مظهر مبارزات آزادیخواهانه است که در اجتماعات طنین می افکند.

کودتای ۲۸ مرداد را در رژیم گذشته قیام ملی نام داده بودند و شگفتنا که امروز هم بعضی نابخردانه این گفته را تکرار می کنند و نمی خواهند اعتراف خانم البرایت وزیر امور خارجه سابق امر یکادر زمان آقای کلینتون رئیس جمهور سابق امریکا را بشنوند که امریکا در سقوط دکتر مصدق اقدام کرده است. و یاد در همین چند روز پیش در مراسم افتتاح نمایشگاه تاریخی ایران در لندن که موزه بریتانیا برگزار کننده آن بود آقای جک استراووزر سابق امور خارجه بریتانیا در نطق افتتاحیه خود اظهار داشت: «دخالت انگلیس و امریکا در سرنگونی دولت برگزیده و دموکراتیک مصدق و حمایت از شاه از اشتباهات تاریخی بود.»

اسناد کودتا هم که سالهاست انتشار یافته است ولی چگونه است که تاریخ نگاران و نویسندگان غربی و امریکایی در این باره با ما بیگانه اند و می بینیم که در هدفش دچار تردید می شود.»

این قهرمانی های مصدق است که در تاریخ هرگز کم نمی شود. مصدق از آنچه که معتقد بود هرگز منحرف نشد.

امروز جهانی مصدق را رهبری آشتی ناپذیر با مخالفان منافع ملی ایران

که نمی توان انکارش کرد. تاریخی که از حساس ترین زمانهای کشور ماست، مبارزات آزادیخواهانه ملت با قوای استبداد است و تا تحولات داخلی و اوضاع جهانی و شکست های دستگاه حاکم بحد معینی نرسد تغییر حاصل نمی شود و آنانکه بر دکتر مصدق ایراد میگیرند که چرا چنین و چنان نکرد باید اقدامات مصدق را در ظرف زمان و مکان خود بررسی کنند.

دولت دکتر مصدق با کودتایی انگلیسی - آمریکایی که تایید اتحاد شوروی (روسیه) را هم داشت سقوط کرد.

بعضی عنوان می کنند که اگر دکتر مصدق استعفا می داد و شاه فرد دیگری را منصوب می کرد کودتا اتفاق نمی افتاد و نهضت ملی با شکست مواجه نمی شد. دکتر مصدق خود به این گفته پاسخ داده است که: «من اگر کشته شوم هدف این ملت از بین نمی رود ولی اگر من استعفا کنم یک ملت در هدفش دچار تردید می شود.»

این قهرمانی های مصدق است که در تاریخ هرگز کم نمی شود. مصدق از آنچه که معتقد بود هرگز منحرف نشد.

امروز جهانی مصدق را رهبری آشتی ناپذیر با مخالفان منافع ملی ایران

چهاردهم اسفند ۱۳۴۵ دکتر محمد مصدق رهبر بزرگ مبارزات ضد استعماری شرق به ابدیت پیوست محمدرضا شاه نگران از قدرت مردمی راه مصدق اجازه نداد تا در کنار شهدای گلگون کفن سی ام تیرماه ۱۳۳۱ آن چنانکه وصیت کرده بود به خاک سپرده شود.

مصدق به دست یاران نزدیک در همان ساختمان داخلی قلعه احمد آباد به امانت در دل خاک جای گرفت. چهل و دو سال از درگذشت دکتر مصدق می گذرد. تغییرات و دگرگونیهای عظیمی در ایران زمین رخ داده است ولی هنوز آزادی و دموکراسی که نخستین خواست نهضت ملی ایران به شمار می رفت تحقق نیافته است. اندیشه های ضد استعماری و ضد استبدادی دکتر مصدق امروز هم راهنمای مبارزان راه آزادیست. دکتر مصدق به دموکراسی باور داشت و پیوسته و تا پایان عمر بر اصول اعتقادی اش استوار ماند و می بینیم که بسیاری از نسلهای بعد از او که به راه او می روند.

او از ورای تاریخ زنده مانده است در شرایطی که صاحبان قدرت در رژیم شاه و همچنین نظام جمهوری اسلامی نخواسته اند که نام او برده شود، اما نام او به میان آمده است او دکتر مصدق است با یکدوره از تاریخ ایران تاریخی

دانشگاه صحنه زندگی است

نه گورستان

که بیست سال از خاتمه جنگ گذشته در محوطه داخل دانشگاه امیرکبیر تهران دفن نماید این اقدام بی منطق اعتراض و مخالفت انبوه دانشجویان این دانشگاه و به دنبال آن دستگیری و زندانی شدن تعداد زیادی از آنان را به دنبال داشت و رسانه های جهان صحنه هایی دلخراش از مضر و مجروح شدن دانشجویان و اعمال خشونت نسبت به آنان را توسط عوامل رژیم نشان دادند اگر برای شهدا آرامگاه ویژه و مجلل بنا می کردند و یا ساختمان یاد بود باشکوه به نام شهدای گمنام مانند سایر کشورها بر پا می نمودند اقدامی موجه و ستودنی بود که مورد تایید همه قرار می گرفت ولی اینکه محوطه دانشگاه را که عرصه سرزندگی و بالندگی و شوق و نشاط و خانه علم و دانش است به گورستان تبدیل نمایند و اعتراض موجه و منطقی دانشجویان را با چنان شیوه های ظالمانه ای سرکوب کنند نتیجه ای جز تأسف همگانی و حتی ناخود آگاه حالتی از نا خوشنودی از شهدای عزیز را به دنبال نخواهد داشت. دانشجویان چشم و چراغ و آینده سازان این ملت اند با این برگزیده ترین فرزندان ملت اینگونه بیرحمانه و غیر انسانی رفتار نکنید.

صرف نظر از پرداختن به علل بروز جنگ خانمانسوز ۸ ساله عراق با ایران و جدا از موشکافی و نازک بینی در این علل، شهدای این جنگ از نظر ملت ایران بسیار ارجمند و قابل تقدیرند زیرا که این شهدای گرانقدر با نثار خون خود از کیان ملی و تمامیت ارضی این سرزمین دفاع نموده و در این راه مقدس جان باختند. اینکه بعد از رانده شدن دشمن از داخل خاک میهن جنگ به حالت فرسایشی درآمد و با عدم پیشرفت مواجه گردید بهترین گواه است که نشان می دهد مشوق اصلی جنگاوران این مرز و بوم بیرون راندن متجاوزین از خاک وطن بوده و پس از آن انگیزه ادامه جنگ منتفی گردیده است. تکریم و احترام به این شهدای گلگون کفن برای فرد ملت ایران چه در زمان حال و چه در آینده امری ضروری و یک وظیفه ملی است ولی این تکریم و احترام شیوه خود را دارد و نباید وسیله سوء استفاده حاکمیت برای مقاصد و منظورهای خاص قرار بگیرد در روزهای اخیر شاهد آن بودیم که حاکمیت جمهوری اسلامی با منظورها و نیات و ویژه ولی ظاهراً تحت عنوان تجلیل و تکریم از شهدا تصمیم گرفت چند باقیمانده جسد از شهدای ناشناخته جنگ را اکنون